

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

Povrv-118/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu tog suda Maji Praljak, kao sucu pojedincu, na temelju pisanog prijedloga više sudske savjetnice-specijalistice Tene Kovačić, u pravnoj stvari tužitelja USIKA d.o.o., Poličnik, Ulica 112. brigade HV 13, OIB: 92652135876, zastupanog po punomoćniku Antoniu Vedriću, odvjetniku u Zadru, Polačišće 1, protiv tuženika DKL PROMET d.o.o., Bestovje, Dr. Franje Tuđmana 49, OIB: 76975164411, zastupanog po punomoćniku Miranu Zorici, odvjetniku u Zadru, Zrinsko Frankopanska 38, radi isplate iznosa od 2.045,00 eura, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene 27. travnja 2026., u prisutnosti punomoćnice tužitelja odvjetnice Klare Blažević i zamjenika punomoćnika tuženika odvjetnika Mara Ogreste, na ročištu za objavu presude, 11. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Željka Petrušića, Zaprešić, Bana J. Jelačića 3, poslovni broj: Ovr-22359/2024 od 27. studenog 2024. u dijelu u kojem se nalaže tuženiku DKL PROMET d.o.o., Bestovje, Dr. Franje Tuđmana 49, OIB: 76975164411, da u roku od 8 dana plati tužitelju USIKA d.o.o., Poličnik, Ulica 112. brigade HV 13, OIB: 92652135876, iznos od 2.023,00 eura (dvije tisuće dvadeset tri eura) zajedno sa zateznim zakonskim kamatama tekućim na taj iznos od 11. lipnja 2026. po stopi od 10,15 % odnosno dalje do isplate, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.
- II. Odbija se tužbeni zahtjev u preostalom dijelu od 22,00 eura, kao neosnovan, te se djelomično ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Željka Petrušića, Zaprešić, Bana J. Jelačića 3, poslovni broj: Ovr-22359/2024 od 27. studenog 2024.
- III. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Željka Petrušića, Zaprešić, Bana J. Jelačića 3, poslovni broj: Ovr-22359/2024 od 27. studenog 2024, u dijelu u kojem je naloženo tuženiku u roku 8 dana platiti tužitelju ovršni trošak u iznosu od 42,20 eura (četrdeset dva eura i dvadeset centi).
- IV. Djelomično se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Željka Petrušića, Zaprešić, Bana J. Jelačića 3, poslovni broj: Ovr-22359/2024 od 27. studenog 2024, u dijelu u

kojem je naloženo tuženiku u roku 8 dana platiti tužitelju ovršni trošak u iznosu od 12,50 eura.

- V. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana isplati tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 1.640,45 eura (tisuću šesto četrdeset eura i četrdeset pet centi).
- VI. Odbija se zahtjev tužitelja u preostalom dijelu troška u iznosu od 731,15 eura, kao neosnovan.

r i j e š i o j e

ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Željka Petrušića, Zaprešić, Bana J. Jelačića 3, poslovni broj: Ovr-22359/2024 od 27. studenog 2024. za iznos od 6.930,89 eura zajedno sa zatraženim zakonskim zateznim kamatama te se utvrđuje da je u tom dijelu tužba povučena.

Obrazloženje

1. Tužitelj, tada ovrhovoditelj, USIKA d.o.o., Poličnik, Ulica 112. brigade HV 13, OIB: 92652135876, je 8. studenog 2024., podnio prijedlog za ovrhu na koji je javni bilježnik Željko Petrušić, Zaprešić, Bana J. Jelačića 3, 27. studenog 2024. donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj: Ovr-22359/2024, a na temelju kojeg se nalaže ovršeniku, sada tuženiku, DKL PROMET d.o.o., Bestovje, Dr. Franje Tuđmana 49, OIB: 76975164411, da plati tužitelju iznos od 8.975,89 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i troškovima ovršnog postupka u iznosu od 304,70 eura.
2. Tuženik, tada ovršenik, je 11. prosinca 2024., protiv navedenog rješenja o ovrsi, podnio pravodoban prigovor (stranica 18-22 spisa), osporavajući osnovu i visinu. U svom prigovoru ističe da su stranke bile u poslovnom odnosu na temelju usmenog ugovora o djelu, ali račun koji je ovrhovoditelj izdao ovršeniku ne predstavlja ugovoreni iznos radova. Navodi da su stranke dogovorile ukupan iznos radova u visini od 6.930,89 eura, a koji iznos je ovršenik podmirio ovrhovoditelju. Ukazuje da je zakonski zastupnik ovršenika Davor Leskovar, zakonskom zastupniku Robertu Bariću 23. rujna 2024. odaslao WA poruku sa sadržajem da mu isti ispostavi račun za razliku, ali sukladno dogovoru. Međutim, da je ovrhovoditelj ispostavio račun na iznos koji ne odgovara dogovorenom. Predlaže staviti izvan snage rješenje o ovrsi i ukinuti predmetno rješenje o ovrsi kao neosnovano.
3. Općinski sud u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru, se rješenjem posl. broj: Povrv-748/2024 od 17. prosinca 2024. oglasio stvarno nenadležnim te je nakon pravomoćnosti rješenja predmet ustupljen stvarno i mjesno nadležnom Trgovačkom sudu u Zagrebu.
4. Po prigovoru tuženika, Trgovački sud u Zagrebu, je donio rješenje posl. broj: Povrv-118/2025 od 17. veljače 2025. kojim je rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha i u tom su dijelu ukinute provedene radnje, a postupak je u dijelu u kojem naloženo plaćanje nastavljen kao po prigovoru protiv platnog naloga (članak 57., čl. 282 st. 3 te čl. 58. st. 3. OZ).
5. U daljnjem tijeku postupka, tužitelj je naveo da je tuženik, nakon što je tužitelj izvršio sve dogovorene građevinske radove, zahtijevao, bez ikakve osnove, da mu tužitelj ne obračuna keramičarske radove postavljanje sokle, uz obrazloženje da isto „ulazi u cijenu postavljanja keramike“, a što naravno nije točno i što je

tužitelj odmah decidirano odbio. Ukazuje na obračun izvedenih građevinskih radova od 15. srpnja 2024. godine, iz kojeg je razvidno kako je tužitelj izveo, između ostalog, i radove postavljanja sokla, i to količinu od 289,00 dužnih metara, a za koje radove je dogovorena tada uobičajena tržišna cijena od 7 EUR po dužnom metru, što daje novčani iznos od 2.023,00 EUR, odnosno upravo ovdje sporni neplaćeni iznos. Ističe da je tuženik mjesecima tužitelja tako reći „ucjenjivao“ da mu neće platiti niti ostatak nespornog dijela računa ukoliko mu ne odobri takav popust i tu stavku izbaci iz računa, a na što tužitelj nije htio pristati, već je pokrenuo ovršni postupak, po čijem pokretanju je tuženik odmah platio nesporni dio računa u iznosu od 6.930,89 EUR. Oспорava obračun troška sačinjenom od strane tuženika. Ističe da je tužitelj tuženiku dostavio točan obračun svih troškova, a koji je datiran s 15. srpnja 2024. godine.

6. U daljnjem tijeku postupka, tuženik je pojasnio da prilikom dogovora oko postave keramike na objektu u Zatonu, direktor tužitelja Robert Barić došao na objekt pogledati o kakvom poslu se radi. Na objektu su ga dočekali Krešo Leskovar i Davor Leskovar, zakonski zastupnici tuženika. Nakon pregleda objekta, navodi da je zakonski zastupnik tužitelja rekao da je cijena postave keramike 20 EUR po m² ZAJEDNO sa postavom sokla i silikoniranjem. Nakon primitka računa, uvidio je kako je tužitelj obračunao i postavu sokla te silikoniranje koja je dogovorena „unutar“ 20 EUR po m². Navodi da je tužitelju odmah poslao obračun radova sukladno dogovoru, te je tražio izmjenu računa kako bi tuženik/ovršnik račun odmah platio, a što je ovrhovoditelj tužitelj odbio učiniti.
7. Tužitelj je podneskom od 4. ožujka 2025. obavijestio sud da je tuženik podmirio dio glavnice od 6.930,89 eura pa da ostaje kod potraživanja preostalog dijela tužbenog zahtjeva u iznosu od 2.045,00 eura te ovršnog i parničnog troška.
8. Podnesak tužitelja kojim je povukao tužbeni zahtjev za iznos glavnice dostavljen je tuženiku 27. listopada 2025. (stranica 69 spisa) na izjašnjenje, a kako se o tome u određenom roku nije izjasnio, smatra se da je na povlačenje tužbe pristao, stoga je sukladno članku 193. st. 2. i čl. 456. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 26/91, 34/91, 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje ZPP) odlučeno kao u izreci rješenja.
9. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u karticu stranke (stranica 7 spisa), WA prepisku (stranica 21 spisa), obračun radova (stranica 22 spisa), obračun radova od 15. srpnja 2024. (stranica 42 spisa), tablice s vrstom robe i količinom (stranica 43-46 spisa), ovjerenu pisanu izjavu Roberta Barića (stranica 47-48 spisa), ovjerenu pisanu izjavu Davora i Kreše Leskovara (stranica 51-52 spisa), zapisnik o izvođenju dokaza saslušanjem stranaka pred zamoljenim Trgovačkim sudom u Zadru (stranica 63-68 spisa), nalaz i mišljenje vještaka Tonka Štimca (stranica 87-93 spisa).
10. U postupku pred trgovačkim sudovima sud će, u pravilu, utvrditi odlučne činjenice na temelju isprava. (čl. 492 a ZPP-a)
11. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je zaključio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.
12. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 2.045,00 eura na ime postavljanje sokli prilikom postavljanja pločica odnosno keramičarskih radova.
13. Među strankama nije sporno da su bili u poslovnom odnosu kao ni vrsta ni količina izvedenih radova

14. Među strankama je sporna cijena izvedenih radova te obračunavaju li se postavljanje sokli zasebno ili zajedno s postavljanjem pločica (opločenjem).
15. Na temelju članka 590. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023, dalje: ZOO) ugovorom o djelu izvođač se obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.
16. Izvođač je dužan izvršiti djelo kako je ugovoreno i po pravilima struke. (čl. 597. st. 1. ZOO-a)
17. Na temelju odredbe članka 613. st. 2. ZOO-a ako naknada nije određena, utvrdit će je sud prema vrijednosti djela, prema normalno potrebnom vremenu za takav posao te prema uobičajenoj naknadi za tu vrstu posla.
18. Iz iskaza zakonskog zastupnika tužitelja Roberta Barića utvrđeno je da je investitoru, DKL Promet d.o.o., bilo potrebno izvesti keramičarske radove na njihovom objektu u Zatonu kraj Zadra i da se u tu svrhu sastao s direktorima tuženika i dogovarali su keramičarske poslove. U to vrijeme investitori su od njega tražili ponudu (usmenu) koja bi se odnosila isključivo na postavu poda u keramici, a ne i sokli jer su u to vrijeme investitori imali namjeru taj dio obložiti sa drvom, a on to ne izvodi. Naveo je da je prilikom izvođenja radova bilo nekih prigovora od strane investitora, koji su otklonjeni pa nakon što nije bilo daljnjih prigovora, da je obračunao svoj posao. Ovaj obračun tuženici su osporavali. Nije im bila sporna postava keramike, ali su osporavali stavku sokli. Ukazuje da je tijekom izvođenja radova investitor zatražio da ipak postavi i sokle keramikom što je i učinio. Međutim, ovo nije prethodno dogovoreno i nije sadržano u cijeni iz prvotne ponude koju je investitor prihvatio. Postava keramike obračunava se po kvadratu, a postava sokla se obračunava po dužnom metru, što nije isto. Prvotno ugovorena cijena dakle nije uključivala postavu keramike i sokla već isključivo keramike, kako je to i zatraženo. Konačno ispostavljeni račun sadržavao je i cijenu postave keramike i cijenu postave sokla, koju postavu su tuženici kasnije i zatražili. Ističe da je tužitelj, dakle, od tuženika zatražio plaćanje po dvije stavke, od čega je postavljanje keramike, a druga postava sokli u koju cijenu je uključeno i silikoniziranje koje dakle nije posebno naplaćeno. Navodi kako nesporno nisu svi radovi bili napravljeni kako spada, tako da je on, priznajući svoju grešku, prihvatio primjedbe i iste otklonio, a da bi to učinio nesporno je morao potrošiti još keramike i silikona, što je priznao kao financijsko odobrenje ovdje tuženicima uz prethodan dogovor, te prvotno izdani račun umanjio za vrijednost radova kojima je "otklanjanje" štetu što je iznosilo nekih 300,00 do 400,00 eura. Međutim, investitorima ni ovo nije bilo dovoljno nego su dodatno tražili izbacivanje stavke sokl na što on nije pristao. Ukazuje da ova stavka, kao što je već prethodno pojasnio, dodatno je naručena, te je obračunata sukladno pravilima struke. Postava keramike koja se obračunava po m² meni je u cijelosti plaćena sa zakašnjenjem. Navodi da su se prvi put dogovarali oko predmetnog posla prije početka posla, da bi tijekom izvođenja radova tuženik zatražio i postavu sokle keramikom, ovo su tuženici zatražili nakon što su već dva stana bila postavljena keramikom, nakon čega je prihvatio nalog tuženika i u keramici izveo radove postave sokle.
19. Iz iskaza zaskonskog zastupnika tuženika Davora Leskovara utvrđeno je da je zastupnik po zakonu tužitelja došao na objekt u Zatonu, pogledao posao i da je kao cijenu za postavu keramike odgovorio da bi za ovaj objekt cijena postave keramike zajedno sa soklom i silikonom bila 20,00 eura po m². Također da su

dogovorili i posao s geurngom po dužnom metru i hidroizolaciju po m2. Usmeno su prihvatili ponudu. Naglašava da nije bilo govora da će tuženik raditi sokl s drugim materijalom s kojim tužitelj ne radi. Tijekom izvođenja radova bilo je prigovora s njihove strane koji su otklonjeni, međutim da oni nikada nisu tražili da tužitelj korigira račun u pogledu demontiranja, odnosno postave novih pločica, odnosno silikoniziranja istoga, već su tražili korekciju računa u pogledu keramike koja se oštetila, nesavjesnim djelovanjem njegovih djelatnika koji su otvorili palete keramike i ostavili je utjecaju vremenskih prilika, buri, uslijed čega se ta keramika i oštetila. Nesporno su odbili podmiriti trošak sokli koji je posebno obračunat jer je on bio dogovoren u cijeni od 20,00 eura/m2. Utvrđeno je da za predmetni posao nije tražio ponude drugih izvođača keramičarskih poslova, a da mu na ranijim projektima nikad nitko nije besplatno postavio sokle, a u konkretnom slučaju da drži da je to trebao učiniti tužitelj, jer je upravo tužitelj dao ponudu objedinjeno za postavu keramika sokl-a i silikona po jediničnoj cijeni od 20,00 eura po m2. Na ranije izgrađenim objektima nije plaćao objedinjenu cijenu keramike dakle za postavu keramike i postavu sokl-a. Međutim, tada da je to tada bilo dogovoreno odvojenim stavkama, a što ovdje nije slučaj. Navodi da je nesporni dio (postavu keramike) platio tek nakon više od godine dana, tijekom ovog postupka, jer je od tužitelja tražena izmjena računa, na što tužitelj nije pristao. Plaćen je samo iznos iz stavke obračuna bez kamate, tijekom ovog postupka. Za vrijeme samih dogovora oko posla bili su prisutni gospodin Barić, on i njegov brat Krešo Leskovac, kojom prilikom nije bilo govora da bi sokl posebno obračunavao niti cijena njegove postave.

20. Iz iskaza zakonskog zastupnika tuženika Kreše Leskovara utvrđeno je slušao iskaz svoga brata Davora Leskovara te da se u potpunosti pridružuje njegovom iskazu. Naglašava da je postignut dogovor uključivao postavu pločica, silikoniziranje i postavu sokla, a da račun nije plaćen jer su čekali njegovu izmjenu do koje nije došlo.
17. U bitnome zakonski zastupnik tužitelja i zakonski zastupnici tuženika iskazivali su svaki u svoju korist i iskazi su međusobno suprotni stoga je odluka donesena na temelju nalaza i mišljenja vještaka.
18. U postupku pred trgovačkim sudovima sud će, u pravilu, utvrditi odlučne činjenice na temelju isprava. (čl. 492 a ZPP-a)
19. Radi utvrđivanja visine cijene izvedenih radova te načina obračunavanja sokla keramike (uračunavanje dužnih metara sokla u kvadratni metar popločenja ili poseban obračun sokla) izveden je dokaz građevinskim vještačenjem po vještaku Tonku Štimcu.
20. Na temelju nalaza i mišljenja vještaka Tonka Štimca utvrđeno je da uzevši u obzir da ponudbeni troškovnik s općim uvjetima izvođenja ne postoji već da je dogovor oko izvođenja radova sklopljen usmeno, te da su iskazi tužitelja i tuženika proturječni oko načina obračuna sokla keramike, vještak je na osnovu Građevinskih normi, Standardne kalkulacije radova u građevinarstvu, zaključio da je ispravno obračunavati sokl keramike po m1 (metru dužnom) zasebno od cijene opločenja po m2 (metru kvadratnom). Jedinične cijene od 20 €/m2 za opločenje, te 7 €/m1 za sokl, vještak ocjenjuje korektnima.
21. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Tonka Štimca jer je izrađen stručno i u skladu s pravilima struke, a stranke nisu imale primjedbi na nalaz i mišljenje.
22. Ocjenjujući provedene dokaze sud je kao vjerodostojne prihvatio sve isprave koje su pročitane i u koje je izvršen uvid na glavnoj raspravi.

23. Odredbom članka 219. st 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 26/91, 34/91, 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14; dalje ZPP) propisano je da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika.
24. Slijedom svega navedenog, a na temelju članka 590., 597. st. 1. i 613. st. 2. ZOO-a i čl. 451. stavak 3. ZPP-a, odlučeno kao u točki I. izreke te je tužbeni zahtjev prihvaćen za iznos od 2.023,00 eura.
25. Budući da je izračunom (7 eura x 289,00 m1=2.023,00 eura) utvrđeno da je tužbeni zahtjev u tom dijelu osnovan, tužitelj je odbijen u preostalom dijelu tužbenog zahtjeva za iznos od 22,00 eura pa je donesena odluka kao pod točkom II. izreke.
26. Pravo na zatezne kamate od dospijeća glavnice do isplate propisano je odredbom članka 29. st 1., čl. 31. stavak 2. i čl. 183. st. 1. ZOO. Visina zahtjeva utvrđena je na temelju nalaza i mišljenja vještaka (7 eura po m1) i obračuna od 15. srpnja 2024. gdje je navedena količina postavljenih sokli (289,00 m1). (stranica 42 i 87-93 spisa). Budući da tužitelj nije dostavio u spis račun, kao datum dospijeća određen je dan donošenja prvostupanjske presude odnosno 11. lipnja 2026. Stopa zakonskih zateznih kamata na glavnicu određena je sukladno članku 29. stavak 2. ZOO-a.
27. Odluka o troškovima donesena je na temelju odredbe članka 154. st. 5, a u svezi s člankom 155. ZPP, te budući da je tuženik izgubio u parnici dužan je nadoknaditi tužitelju troškove parničnog i ovršnog postupka u cijelosti pri čemu su uzeti u obzir samo troškovi koji su bili potrebni za vođenje parnice i odmjereni su prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/2023. i 107/2025., dalje Tarifa).
28. Tužitelju je priznat trošak ovršnog postupka, koji se sastoji od javnobilježničke naknade za izdavanje rješenja o ovrsi u iznosu od 43,75 eura prema čl. 3. st. 1. i 2. u vezi s čl. 5. Pravilnika o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku (Narodne novine broj: 9/2021., 18/2022. i 154/2022., dalje: Pravilnik) zajedno s iznosom PDV-a (25%) od 10,93 eura, a koji je odmjeren u ukupnom iznosu od 54,68 eura, ali budući da je tužitelj potražio iznos od 42,20 eura, isti mu je kao takav i priznat, kako je i odlučeno u točki III. izreke.
29. Budući da javnom bilježniku u provođenju pojedinog ovršnog postupka za sve radnje u tom postupku pripada jedna naknada (čl. 3. st. 1. Pravilnika) tužitelj je odbijen u preostalom dijelu ovršnog troška za iznos od 12,50 eura i donesena je odluka u točki IV. Izreke.
30. Tužitelju je priznat trošak parničnog postupka, a koji se sastoji od sastava prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave prema Tbr. 11. u iznosu od 200,00 eura, sastava podneska od 4. ožujka 2025. prema Tbr. 8.1. u iznosu od 200,00 eura, pristupa na ročište 23. srpnja 2025., 1. listopada 2025., 15. siječnja 2025. i 27. travnja 2026 prema Tbr. 9.1. u iznosu od 200,00 eura, svaki. Priznat mu je i trošak vještačenja u iznosu od 500,00 eura. Što sveukupno iznosi 1.200,00 eura. Tužitelju je prema Tbr. 46 Tarife priznat i iznos PDV(25%) na sve obavljene radnje odvjetnika u iznosu od 300,00 eura.
31. Tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe na prvostupanjsku presudu u iznosu od 140,45 eura (čl. 1. stavak 1. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" br. 118/18, dalje: ZSP) u svezi s Tar. br. 2. st 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 53/19. i 92/2021, dalje: Uredba)), čime ukupni troškovi

parničnog postupka tužitelja iznose 1.640,45 eura i donesena je odluka kao pod točkom V. izreke.

32. Tužitelj je odbijen u preostalom dijelu troška za iznos od 250,00 eura budući da je ročište određeno za 3. prosinca 2025. bilo odgođeno te u preostalom dijelu koji je previsoko postavljen i donesena je odluka kao pod točkom VI. Izreke.

U Zagrebu, 11. lipnja 2026.

SUDAC:
Maja Praljak

Prijedlog odluke izradila
viša sudska savjetnica-specijalistica:
Tena Kovačić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude ukoliko je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude s tim da žalba protiv presude u sporu male vrijednosti ne odgađa ovrhu (čl. 467 a ZPP-a). Žalba se podnosi ovom sudu, pisano, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske. Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i (čl. 467. st. 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-30889-3c6cd**

Kontrolni broj: **08524-1d308-dc320**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MAJA PRALJAK, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.